

PEIN Carbasí

Argençola

Ubicació

Comarca: Anoia
Lloc/Adreça: Carbasí
Emplaçament Al nord oest del municipi.
Alçada: 726

Coordenades:

Latitud: 41.6167
Longitud: 1.43713
UTM Est (X): 369791
UTM Nord (Y): 4608400

Classificació

Número de fitxa 08008 - 133

Àmbit: Patrimoni natural

Tipologia Zona d'interès

Estat de conservació Bo

Notes de conservació: La conservació de l'espai és bona, però les ventades del gener del 2009 i les nevades del març de 2010 han fet malbé gran quantitat d'arbres que romanen arrencats al mig del bosc embrutant-lo considerablement i constituint un perill potencial cara a la propagació d'incendis forestals.

Protecció Legal

Tipus de protecció: Xarxa natura 2000

Europea – Atributs Natura 2000 – Àrea especial de conservació

inspire:

Observacions protecció: PEIN Carbasí

Número inventari Espai PEIN núm. 42. DOGC n° 3098

Generalitat i altres inventaris

Accés Difícil

Ús actual: Altres

Titularitat Privada

Autoria de la fitxa
Data de registre de la fitxa:

Jordi Seró i Ferrer. IN SITU S.C.P.
dt., 26/04/2011 - 02:00

Descripció

L'espai de Carbasí reuneix un conjunt d'obagues del sector de la Panadella, entre l'Anoia i la Segarra, riques en vegetals submediterranis. En aquest cas els roures perden importància i només són freqüents en el sotabosc de les magnífiques pinedes de pinassa (*Pinus nigra* sp. *salzmanii*). Aquestes pinedes de pinassa probablement són, en part, resultat de la substitució de la roureda submediterrània del *Violo-Quercetum fagineae*, que te aquí una riquesa i exuberància que rarament es retroba en terres més meridionals. L'estrat arbustiu i herbaci d'aquestes pinedes és ric en plantes de l'Europa Central, així per exemple cal destacar la gran abundància del grèvol (*Ilex aquifolium*) -una planta protegida per la llei que assoleix en aquesta localitat un dels límits meridionals de la seva àrea de distribució- i la presència d'espècies molt poc freqüents en aquestes contrades, com l'auró blanc (*Acer campestre*), el xuclamel xilosti (*Lonicera xylosteum*), el *Lithospermum pupurocoeruleum* i tantes d'altres. Si el bosc desapareix predominen els prats mediterranis muntanyencs de fenàs de marge i jonça (*Brachypodio-Aphyllantheum*). Les plantes submediterrànies que viuen en aquestes posicions extremes necessiten de la protecció del bosc, i la desaparició d'aquest significa el seu desplaçament en benefici dels vegetals mediterranis propis de les comunitats obertes. Carbasí presenta, doncs, l'interès de reunir en una superfície reduïda un nucli de vegetació forestal característica del paisatge de l'altiplà segarric, dedicat intensament als conreus de secà. Més a ponent de l'espai, predomina un paisatge totalment mediterrani, progressivament més sec i continental. L'interès d'aquest espai, des del punt de vista faunístic, rau en les seves comunitats ornítiques ben representatives de la zona. Destaca l'abundància d'alguna espècie d'ocell rapinyaire, com ara l'astor, que assoleix una elevada densitat (no només a l'espai estricte, sinó a l'àrea general on és immers). Inclou els termes de Montmaneu i Argençola.

Observacions:

Els límits en el terme d' Argençola són els següents: Segueix el marge sud de la carretera N-II en direcció E durant un petit tram, per sortir-ne, en direcció SE per una pista que apareix abans d'arribar a l'Hostal del Violí. Segueix aquesta pista fins que es creua amb un torrent, torrent que esdevé el nou límit, (l'eix de la llera) seguint-lo en direcció NE fins a morir al torrent del molí, nou límit (l'eix) resseguit en direcció SE fins arribar a un nou torrent tributari del molí, que el límit segueix (també per l'eix) en un petit tram en direcció NO, fins arribar a una pista que en direcció SO va seguint de forma paral·lela el torrent del molí. Segueix en aquesta direcció pel marge O la pista fins arribar a una canal, a la zona dels forns de la Calç. Aleshores el límit puja per la canal (ambdós marges), en direcció NO, fins arribar a la plana del turó de Carbasí, ben aprop del nucli poblat. El límit segueix el marge E d'aquesta pista en direcció NE, passant pel costat S de cal Borràs, i l'abandona per seguir la corba de nivell 720, en la que es produeix el canvi de zona cultivada a bosc; amb aquest criteri el límit ressegueix una petita llengua de terra situada a l'E de cal Borràs fins arribar a un petit turonet situat per sobre dels 725 metres. En aquest punt el límit ressegueix l'extrem O del turó en direcció N, fins a tocar de nou el canvi de zona cultivada i bosc, en la cota 720, que ressegueix ara en direcció O, fins arribar a una nova pista forestal que descendeix per la massa forestal, a l'alçada de la coma del Balcells. Descendeix en direcció NE pel marge E d'aquesta pista, fins a creuar-se amb una de nova, que pren en direcció NE, i que ressegueix una corba de nivell, fins arribar a creuar-se amb un torrent, a dalt de la zona de les Costes. Des d'aquest torrent el límit segueix una línia recta en direcció NE fins arribar al punt més meridional de la pista que surt del pla de Penes. El límit de l'espai continua per aquesta pista en direcció est, primer i nord, després, durant uns 150 metres fins que s'arriba al límit entre els camps de conreu i el bosc del Solà de la Mussolenca. A partir d'aquest punt, el límit de l'espai ressegueix la

divisòria entre els camps i el bosc, en direcció nord i vorejant el Pla de l'Àliga. Es deixa enrere el mateix Pla de l'Àliga i els Clots del Ferrer, i, continuant entre la divisòria camps/bosc, s'arriba a una pista que voreja, pel vessant est, el Clot del Pou. Un cop en aquesta pista, el límit de l'espai abandona la divisòria entre camps i bosc i la ressegueix al llarg d'uns 600 metres fins al punt on s'acaba la pista, just en l'inici de la rasa del Clot del Pou. En aquest punt el límit descriu una recta en direcció O, fins arribar al punt de bifurcació d'una nova pista forestal, de la qual segueix el marge E de la bifurcació occidental en direcció N, vers la zona coneguda com la Solana. Abandona aquesta pista, en prendre una nova bifurcació en direcció NO, fins arribar a una corba molt pronunciada, des de la qual el límit descriu una recta en direcció SO, fins arribar a una nova pista carenada, que ressegueix pel marge E en direcció N, fins arribar al límit del terme municipal de Montmaneu.

Història

El Pla d'Espai Natural (PEIN) estableix la xarxa d'espais naturals protegits de Catalunya, amb l'objectiu de conservar el patrimoni geològic, els hàbitats i els ecosistemes més representatius del país. El PEIN Ancosa-Montagut, Carbasí, Serra de Miralles, Queralt fou aprovat definitivament el 14/03/2000 i es correspon al núm. 42 del mapa dels espais inclosos al PEIN.

